

Afghanistan bliver forladt i ruiner

I SIDSTE uge kunne muslimer verden over fejre Eid-ul-Adha, også kendt som offerfesten. I Kabul blev eidbønnen fra Præsidentpladsen sendt direkte på afghansk nationalt tv, hvor seks raketter fra Islamisk Stat landede nær den afghanske Præsidentplads midt i præsident Ghanis bøn. Angrebet sker, mens alle udenlandske styrker er ved at afvikle en tilbagetrækning af deres tropper i disse dage.

Offerfesten kunne ikke være mere passende, da befolkningen i Afghanistan har måttet ofre alt i dette liv. Vi afghanere har ingen allierede i dag, men vi har hinanden. Vi har gang på gang bevist, at vi ikke er et svagt og hjælpeløst folk. Vi rejser os fra asken igen og igen.

17. januar 2014 udtalte Anders Fogh Rasmussen i et interview: »*Vi gik ind i Afghanistan for at forhindre landet i at blive et fristed for terrorister...*«.

I dag er Afghanistan blevet et fristed for de terrorister, som det internationale samfund påstod at forhindre. Alt det, Nato og USA har bygget op i Afghanistan gennem 20 års kamp mod Taleban, er tabt.

Da jeg i sommeren 2019 rejste tilbage til Afghanistan for første gang, mødte jeg utallige børn uden skolegang.

I Kandahar blev jeg hver dag bekræftet i, at hverken terroren var bekæmpet, kvinderne frigjort, eller børnene uddannet.

Nu har jeg endnu en gang pakket kufferten og er rejst tilbage til Afghanistan. I dag bløder landet mere, end det nogensinde har gjort i de sidste 20 år. Fra vilkårlige morterangreb til vejbomber til luftangreb bløder Afghanistan. Talebans militære ledere og kommandører har udråbt en militær sejr med god grund. I de sidste to uger har Taleban overtaget flere strategiske distrikter især langs grænsen til Iran, Usbekistan og Pakistan.

I øjeblikket bliver tusindvis af afghanere tvangsevakueret på grund af krigen. Vi havde fået at vide, at USA og Nato's krig på afghansk jord handlede om at bekæmpe al-Qaeda, Taleban og Islamisk Stat, så man kunne udbrede demokrati, give kvinderne rettigheder og bygge skoler. Men de enorme civile tab var til ingen nytte, og nu står afghanerne over for endnu en borgerkrig.

Hvad fremtiden bringer, er ikke til at spå om, men når jeg taler med afghanerne i Afghanistan, er ingen interesseret i et vestligt demokrati. Afghanerne vil bare gerne have fred og stabilitet. Koste hvad det vil.